

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 80 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Brezdomovinci — in zakaj.

Na „Slovenskega društva“ shodu in v našem listu izrekla se je beseda „brezdomovinci“ in „brezdomovinski“. Naperjena je bila proti nasprotni nam klerikalni stranki, katero je kaj britko spekla, kakor priča klerikalnega dnevnika uvodni članek „Na delo!“ V tem članku, pričenjajočem z besedami „Živelo dejanje!“ kateri nas spominja na opasno „Propaganda der That“, bi se nasprotna nam gospoda rada oprala tega očitanja, češ: „To je brezozirno in nasilno obrekovanje, in sumničenje popolnoma neosnovano, proti kateremu protestujemo z vso odločnostjo“.

Zal, da ta protest ne pomaga prav nič, ker je pridevek „brezdomovinci“ le preveč osnovan. S to besedo nikakor nismo hoteli na častivredno duhovščino slovensko v obče, najmanje na ono na Štajerskem, Koroškem in Primorskem, s katero, hvala Bogu, nemamo nikakršnih nasprotstev in kontroverz, z besedo „brezdomovinci“ hoteli smo ožigosati le Ljubljansko kliko in posamične njih pristaše na deželi, ki v redkih slučajih radovoljavo, večinoma le vsled doslej nečuvnega terorizma plešejo, kakor se jim v Ljubljani gode.

Tej kliko pa velja beseda brezdomovinci v polnem pomenu in v vseh najskrajnejih posledicah in to iz nastopnih nagibov:

Rečena klika je pred dobrimi osmimi leti ostavila skupni narodni prapor in začela manevrirati na svojo pest. Začela je napadati naše najboljše pesnike, najplodnejše in najduhoviteje pisatelje, smešila je delovanje naših narodnih društev, osobito čitalnic, rogala se je gledališkimi predstavami, telovadna društva pa je proglasila za veleizdajska. In če bi se ugovarjalo, da tega ni storila stranka, ampak lažiprorok v Gorici, moramo jih odločno zavračati s tem, da je baš brezdomovinska klika lažiproroka dvignila na svoj ščit, njegove zlobne nazore prisvojila in ga odlikovala z zaupnicami in adresami. Da, brezdomovinska klika je v svojem glavnem glasilu priobčila zloglasni članek „Narodni hubug“, v katerem je bil zbran cvet prorokovih nauk in katerega bi nihče ne mogel podpisati, kdor ima pravo ljubezen do domovine.

To pa še ni vse. Gospodje so na potu nizdolu šli še dalje. Ne le, da so začeli izstopati iz narodnih društev, v katerih neso mogli dobiti večine, da bi potem vse člane terorizovali in da vsled tega v nekaterih društvih ni več člana duhovnika, zanesli so razkol tudi mej preprosto prebivalstvo, kateremu so nas slikali kot brezverce, ki hočemo uničiti vso duhovščino in uvesti krivo vero. Začul se je na vseh straneh klic „Vera je v nevarnosti! Liberalci so brezverci! i. t. d. „cum gratia ad infinitum.“

Seveda klic „Vera je v nevarnosti!“ ni mogel najti pravega odmeva, ker je popolnoma neosnovan. V nas so cerkve prenapolnjene, nove cerkve se gradé, samostani se prezidavajo in širijo, kupujejo celo graščine, inozemske „sestre“ pošiljajo vsako leto mnogo tisočakov iz dežele, mi imamo denarja celo za Sudance in če pogledamo za dvajset let nazaj in vidimo, kaj in koliko se je zgradilo samo na Poljanah in na sv. Petra predmestji, potem pri najboljši volji ne moremo verovati, da bi vera bila v nevarnosti. Ta vaba bila je torej slaba, niti verne ribice je neso marale. A neso bili v zadregi za drugo, še bolj perfidno.

Pri zadnjih volitvah je bilo, ko je brezdomovinska klika hotela nas upropastiti z obrekovanjem, da naša stranka z mestnim premoženjem slabo gospodari, da je napravila več dolga, nego je vsa Ljubljana vredna, da bi nesrečni „liberalci“ radi pregnali vse duhovnike in zaprli vse cerkve. Za tako klevetanje zlorabljale so se celo lece, v nerazodnih volilcih pa se je uravnost in poštenje uničevalo z denarjem in s pogubnim naukom, da dane besede ne treba držati.

Napominana klika, ki bi po svojem poklicu imela ščititi vsako oblast, vsako avtoriteto, začela je grditi najbolj zaslužne, v narodnem boji osivele in z najvišjega mesta odlikovane može, le da bi dosegla svoje krtove namene, da spozabila se je celo tako daleč, da je proti tovarišu po poklicu, proti uzornemu duhovniku in rodoljubu, nahujkala slepo tolpo župljanov in uprizorila divjo agitacijo, katere bi se celo divjaki sramovali.

Taka klika, o kateri smo v prestejočih vrstah podali nikakor še popolno zrcalo, katera

skuša uničevati narodna društva in podjetja, zanaša korupcijo mej preprosti narod, katera zlorablja lece in druga mesta, katere nezakonita dejanja se pri sodiščih obsojajo, — zaslučuje v polni meri naslov: brezdomovinci. Njej ni za domovino in narod, ampak le za svoje stranske namene, za katere jej je narodnost le sredstvo.

V predstoječih vrstah smo na kratko dokazali, da je naslov „brezdomovinci“ utemeljen. Obžalovati je, da je tako in da se stvar več prikrivati ne more. A kakor rečeno, v poslednjih osmih letih zasukala se je stvar tako na zlo, da na vkupno in zložno delovanje za nekaj časa niti misliti ni. Kadar pa se začne prevrat in se povrne hladni razum, kadar bodo odstranjeni konservativni „prekucubi“, ki sedaj zgago delajo, kadar se povrne klika k večno pravim načelom, za katere se mi poganjamo, takrat jim bodemo drage volje dali drug naslov.

Izlet akad. društva „Triglav“.

(Dalje.)

Ogledavši si prijazni trg vrnili so se velikosolci v gostilno g. Vaupotiča, kjer se je imel vršiti koncert.

Ko so prišli na prostorni vrt, našli so ga napolnjenega do zadnjega kotička. Osobito mnogo preprostega naroda prihitelo je iz okolice radovat se v sredino slovanske mladine. Izmej odličnjakov udeležili so se koncerta visokorodni g. okrajni glavar grof Attems, preč. duhovščina Ljutomerska in okoličanska, na čelu ji velečastiti g. dekan Skuhala, velečenjena rodbina g. dr. Gršaka itd. itd.

Okolu pol 8. ure stopi na oder predsednik „Triglava“ in pozdravi občinstvo, izražajoč posebno veselje nad mnogobrojnimi gosti kmetskega stanu.

Pod vodstvom „Triglovovega“ pevovodje gosp. drd. med. Hinka Šukljeja zapoje moški zbor D. Jenkovo: „Slovensko himno“. Takoj s prvim svojim nastopom pridobili so si gg. pevci srca vseh poslušalcev, kar je pričalo gromovito odobravanje koncem pesmi.

Druga točka vsporeda: „Karašik hrv. pjesama“ bila je kakor nalašč ustvarjena za to, da pokažejo

LISTEK.

Osveta.

(Češki spisal J. Arbes; preložil Vinko.)

Iznenagla — prav za prav sama nista vedela, kako je to bilo mogoče — stala sta drug proti drugemu.

Bila sta pred leti, od mladih nog, nerazdružna prijatelja kakor presrečno ljubeča se dvojčka.

Rodila sta se v isti hiši — le ozka veža delila je njiju rodni stanici.

Kot mala paglavca igrala sta se pred hišo — kot dečka hodila sta skupaj v šolo in iz šole domov ter vedno skupno uganjala burke.

Kot dorasla mladeniča odvedli so ju jedni in isti dan v vojake, služila sta pri istem polku, pri isti kompaniji in do malega ves ta čas spala sta pod isto streho.

Družno vrnila sta se v rojstno pogorsko vasico, kjer sta kakega pol leta živela kot uzorna brata.

A od tega časa, posebno od usodnega trenotja, ko je jeden izmej njiju opazil, da se je sreča, v kateri je mislil da se nahaja, odvrnila od njega k drugemu — — izogibal se je drugemu.

Sedem let drug z drugim ni izpregovoril, in če sta se po naključji srečala, obrnil se je vsak na drugo stran.

Sovražila sta se iz dna duše.

A sedaj — oba postavna, krepka moža — stojita drug proti drugemu z najmračnejšim izrazom v zagorelih, hrapavih obrazih.

Okoli je zapičeno v oko in iz obeh iskrí blek nenadne razburjenosti. Ustne so kljubujoče stisnene in mišice okrog ust se krčevito gibljejo.

V pest sta bili stisnjeni desnici kakor bi čakali povelja k prvemu in zajedno poslednjemu smrtnemu udarca v prsi . . .

Tako si stojita nasproti — jedno minuto, dve, tri . . .

Rubinasto jesensko solnce bilo se je baš skrilo za oddaljene gore — zapad gorí v krvavih bôjah.

Vse plava v najpoetičnejšem somraku: skale in gosti črni les.

Najbližnja okolica — globoko skalno brezno, skozi katero teče šumeč goraki potok, delajoč niže doli bobneč slap — diha neopisno čarobnost. Skoro opojna vonjava lesna — roji mušic — tu in tam osamela ptica — — vse je tako otožno dražestno . . .

In na ozki brvi, prav za prav na tramu, ki

služi za brv čez potok, stojita moža, ki se ne zme-nita za nič okolo sebe.

Kakih deset čevljev pod njima šumi potok, kojega valovi se nekoliko korakov dalje ob skali razbijajo v brezštevilne žarno-žolte in rudečkaste bisere . . .

Zdajci dvigneta oba v pest stisnjeni desnici.

„Ogni se!“ sikne jeden surovo.

„Jaz se ne ognem!“ odvrne drugi kljubujoč In kakor na povelje suneta drug drugega s pestjo v prsi.

Jeden izmej mož omahne, a ne izgubi ravnotežja — drugi se z neumljivim krikom prevrne v potok.

Valovi grozno zaječe.

Počez v potok padše težko telo se nekolikokrat prevali, potem pa mirno obleži.

Pod glavo odtekajoča voda pobarvana je bila s krvjó.

Mož na brvi videl je vse; a v mračnem obličji njegovem stresla se ni niti mišica.

Trenotje stal je kot soha nepremično, a se najedenkrat ganil, šel čez brv ter krenil na gozdno stezo, držečo k bližnjemu selišču — — —

* * *

tamburaši akad. društva „Hrvatske“ pod vodstvom g. drd. med. Frana Kuharja svojo uprav umetniško izvežbanost in spretnost. Ko so odsvirali tamburaši, ni hotelo biti konca odobravanju in dodati so morali še jeden komad.

Kar presenetila pa je osobito izletnike tretja točka. Pod vodstvom g. nadučitelja J. Horvata nastopil je mešani zbor Ljutomerske čitalnice in zapel G. Ipavčevo: „Lastovki v slovo“. Pisalec teh vrstic imel je že večkrat priliko, da čuje slovenske mešane zборе, a nikakor ne pretirava, ako trdi, da je malokje videl tako dražestne pevke in čul tako dovršeno petje. Liki srebro lili so zvonki glasovi iz nežnih grl krasnih domorodkinj, spajajoč se s krepkimi zvoki vrlih Ljutomerskih pevcev. Popolnoma naravno torej, da se je morala pesem ponavljati.

Mešanemu zboru sledil je kot četrta točka „Slavnostni govor“. Govornik g. cand. prof. Fr. Gestrin slikal je veselje, s katerim vsako leto napravi društvo „Triglav“ izlete v domovino, kjer se „Triglavani“ ogrevajo na rodoljubnih srcih svojih rojakov in bodre na domačih tleh. Domača tla so sveta tla, njih se moramo okleniti z vsem svojim srcem in z vso svojo dušo. Ako ti je usoda uničila vse sklepe, ako ti je strla vse nade, nekaj ti je ostalo, ostala ti je domovina. Za njo delovati in truditi se je vsakega domoljuba najsvetejša dolžnost. Zato obrača se govornik do Ljutomerčanov s prošnjo, da bi nikdar ne zabili svojih krasnih krajev, kjer je tekla zibel slavnemu Miklošiču in dičnemu Stanku Vrazu, da bi posvetili vse svoje sile v njih duševni in gmotni prospeh držeč se vedno gesla: „Sveto služimo sveti domovini“.

Burni živoklici in glasno odobravanje bili so dokaz, da je govornik govoril iz srca vseh.

Novo presenečenje vzbudila je peta točka, ko so nastopili pod vodstvom g. učitelja Schneiderja „Cvenski tamburaši“ in udarjali Komočarjevo: „V tvojem naročju“. „Malo nas je, a smo ljudi“, s ponosom lahko trdijo rojaki Cvenski, ki umejo s svojimi žuljavimi rokami izvabljeni milozvočnim strunam tako divne glasove. Ponosni so lahko „Cvenski tamburaši“ na sebe, ponosen je lahko njih učitelj in vodja na-nje. Da je vse občinstvo glasno odobraval njih sviranje in da se je morala točka ponavljati, razumeje se samo ob sebi.

Za „Cvenskimi tamburaši“ stopil je na oder Ljutomerski kvartet in tako precizno pel Ipavčevo: „Oblaku“, da odobravanje ni hotelo nehati in da se je tudi ta točka morala ponavljati.

Kakor prvokrat, tako so se tudi v sedmi točki: Meyerbeerovi Cavatini iz opere „Robert djavo“ pokazali tamburaši akad. društva „Hrvatske“ izvrstne mojstre in morali so točki dodati še naš „Naprej“, kar je vzbudilo mej občinstvom občno, viharno naudušenje.

V osmi točki nastopil je zopet moški zbor pod vodstvom g. drda. med. Hinka Šukljeja in pojoč Ipavčevo: „Savsko“ istotako kakor poprej častno rešil svojo nalogo.

Še jedenkrat širili so se divni glasovi mešane zbor v tihonasno noč, ko se je pela kot de-

Ta čas je bila tudi bližnja vasica, h kateri drži stezica, zavita v bajni somrak.

Majhen dvorec — nekoliko posameznih hiš v bregu in nekoliko revnih koč pod strmo skalino, poleg katere drži robata vožna cesta v gozd in naprej po gozdu k veliki cesti — vse kaže vsakdanjo prozo navadnega življenja — a vender — kaka krasna okolica!

Človeku, ki najedenkrat pride v ta kraj, zdi se, da se ne more nasititi tega pogleda...

A vender zopet — — —

Dobro vemo, kako ubogi, preubogi so ljudje, kateri tu žive ter svoje pozornosti nimajo obračati drugam nikamor kot na vsakdanjo bedo, ki nimajo drugega smotra kot bedno življenje svoje, nekateri celo najbednejše životarenje.

Brezštevilne, vsakemu takemu zakotju lastne posebnosti, beda, navade in običaji iznenadejajo s svojo mnogoličnostjo in ljudstvo se vsled vsakdanjosti življenja izogiba vsakdanjosti.

Neumorna vstrajnost pri delu, malobesednost, da molčečnost — nepoznanje sveta, malobrižnost, tu navidezna, tam odkrita topost a vender globoko, elementarno čutenje, prehajajoče časih v nebrzdano, nedoumno strast — vse to se človeku zdi da je vsem lastno a vender ima vsaka oseba svoje posebnosti. (Dalje prih.)

veta točka Viharjeva: „Domovini“, žal, da zadnji-krat v tem koncertu. Po izpeti pesmi priklopila je naudušenost do vrhunca in mešani zbor ponavljati jo je moral.

V predzadnji točki nastopili so zopet „Cvenski tamburaši“ in želi kakor poprej burno pohvalo.

Zadnja točka Sattnerjev moški zbor: „Za dom“ je dostojno završil lepi koncert, kateri bo gotovo ostal vsem udeležencem v trajnem spominu in na katerega dovršenem uspehu gre v prvi vrsti hvala pevo- oziroma zborovodjem gg. nadučitelju J. Horvatu, drdu. med. H. Šukljeju, drdu. med. Fr. Kuharju in učitelju Schneiderju.

Po koncertu vršil se je v gorenjih gostilničnih prostorih ples, živahen, kolikor sta to dopuščali množica plesalcev in neznosna vročina. Mej tem, ko je mladina rajala, zabavali smo se stari, katerim udje niso več tako gibčni, na vrtu. Marsikatera pesem odmevala je še v pozno noč, marsikateri govor čul se je v veseli družbi, dokler ni preneglo prišla ura, da se je bilo treba posloviti vsaj za nekaj ur. (Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 15. junija.

Iz državnega zbora.

Jutri pričela se bode budgetna debata v poslaniški zbornici. Da se mogo odobriti budget in druge potrebne predloge do sredine julija, se bode predlagalo prikrajšanje obravnave, da se namreč v specijalni debati ne bode govorilo pri posamičnih naslovih nego samo pri poglavjih. Kakor je neki list naznanjal, bode v generalni debati govoril grof Taaffe v imenu kabineta. Razni klubi imeli so zadnje dni seje v katerih so končno določili, kako bodo postopali v budgetni debati.

Debata o prosti luki Tržaški

Bila je precej dolga in živahna in je poslaniška zbornica v sobotni seji rešila to zadevo. Zastopniki Tržaškega mesta so povdarjali težavno stališče, v katerem se nahaja ne samo trgovanje, nego vse prebivalstvo vsled odprave proste luke in privilegij, katere je Trst užival vsled proste luke od l. 1719, ko mu je bila podeljena pravica, ki ima prenehati s 1. julijem. Povdarjala se je posebno tudi potreba, da vlada skrbi resno za drugo železniško zvezo Trsta z državo, katera potreba se bode zdaj čutila še mnogo bolj. Vsi govorniki so izrekli željo, naj se novi zakon izvršuje kolikor mogoče rablo in naj se jemlje ozir na neprijetno stališče, v katerem se nahaja posebno malo trgovanje vsled novih odredb. Trgovinski minister omenjal je, da so se proste luke preživele, da so jih povsod že odpravili prej nego pri nas. Novi časi pa vsejedno pusté v tacihi mestih takozvane „punti franchi“, ki uživajo posebne predprave. Proste luke imele so veliko slabih nasledkov za domačo industrijo, ki ni mogla mnogokrat vzdržavati konkurence s tujo. To se bode zdaj zboljšalo, začela se bode živahnejša trgovina. Dalje omenja diferencialnih carin. Finančni minister izjavil se je, da se je naročilo izvršujočim organom, naj postopajo kar mogoče ozirno proti malemu trgovstvu. Zakon se je potem vsprejel z nekaterimi dodatnimi resolucijami v tretjem čitanju in istotako zakon, ki pritrjuje odredbam ogerske vlade glede uvrstitve Reke v avstro-ogerski carinski okraj. Pri specijalni debati o zakonu gledé državne užitnine v Trstu, oglašil se je slovenski poslanec Naberger ter povdarjal, da je načrt zakona, kakor ga predlaga vlada za večino Tržaških okoličanov kričeča krivica, ker se po njem vasi uvrščajo v mesto in se jim naklada državna užitnina. Te vasi pa nemajo mestnega značaja niti ga bodo kedaj imele. Ta odredba hudo tlači uboge okoličane, ki so bili vedno zvesti v vseh političkih viharjih, ki so divjali ob obalah Adrije. Mnogo je še živih okoličanov, ki so leta 1848, 1859 in 1866 zapustili dom, da s puško v roki branijo državo in stražijo ob morskimi obali proti notranjim in vnanjim soraznikom. Zdaj pa naj bi se jim v zahvalo naložilo tako breme hudega davka, ki jih mora gospodarsko in politično uničiti. Dobrokljiki doneli so govorniku z desnice, a žal, da prizadavanje slovenskega poslanca ni imelo uspeha. Dotični paragraf je bil vsprejet po predlogu odseka. Tudi ugovori in dostavki poslancev Burgstallerja in Luzzata so bili odklonjeni in je bil načrt zakona vsprejet po odsekovem predlogu v tretjem čitanju.

O napadenem uradniku.

Zarad znanega dogodka v Brucku ob Muri, ki smo ga prijavi tudi mi, interpeloval je poslanec Heilsberg vojnega ministra, vprašaje, kaj namerava storiti, da se zadosti razžaljenemu pravnemu čutu in da se potolaži razburjenost, ki je nastala mej prebivalstvom vsled tega dogodka. Nujno potrebno se mu zdi, da višje oblasti postopajo energično ter dadó zadoščenje razžaljenemu meščanstvu.

Vnanje države.

Ruska oboroževanja.

„Norddeutsche Allgemeine Zeitung“ prinaša zanimivo vrsto člankov o ruski vojni sili, o katere pomnoževanju pisatelj člankov govori obširno. Posebno se povdarja razvijanje ruskega železniškega omrežja in združevanje štirih konjskih divizij na mejah vzhodne in zahodne Prusije.

Odstop Giersov.

Po listih se je začela zopet širiti vest o bodočem odstopu ruskega ministra vnanjih zadev Giersa. Že dalj časa baje je bil njegov upliv omejen le bolj na to, da so se gojile v ruski diplomaciji lepe in prijazne oblike. Zdaj pa je baje njegovo zdravje tako, da mu ne pripušta napornega delovanja.

Izseljevanje židov.

Iz Odease se poroča, da se vedno bolj širi izseljevanje židov. Turški konsulat ima vsak dan nad 100 potnih listov za Palestino vidirati. Vsacih 14 dni v Aleksandrijo odbajajoči ruski parobrodi imajo po 500 do 600 židovskih izseljencev. Tudi iz Kišineva in družih središč židovstva v Besarabiji izseljujejo se premožnejši židi, da bodo kmalu ostali samo najbolj revni, ki se ne morejo nikamor ganiti.

Francija in Turčija.

Vest, katero so razširili francoski listi, da je po avdienci grofa Montebella sultan obljubil dati zahtevano zadoščenje zaradi dogodkov v Betlehemu, dementujejo drugi listi. Pravijo, da stvar nikakor še ni tako daleč, temveč da je sultan samo obljubil, da si bode dal natanko poročati o prepornem vprašanju ter potem pospešil rešitev. Torej stvar nikakor še ni dognana in nekateri listi trdijo, da je ruski upliv segel vmes, drugi pa pravijo, da Turčija po svoji stari navadi hoče vso zadevo zategniti in zavleči.

Poset italijanskega kraljeviča v Londonu.

Angleški list „Manchester Guardian“ poroča, da bode ob jednom z nemškimi cesarjem prišel v London tudi italijanski kraljevič. Kakor pristavlja omenjeni list, se bode to zgodilo na izrecno željo nemškega cesarja in pravi dalje, da bode to gotovo zelo razburilo javno mnenje na Francoskem. Če se obistini ta vest, bode pač francoski listi pisali nekaj časa o tem, sploh pa se že začnajo privajati misli, katero je izrekel John Lemoine v „Matinu“ „Angleško-italijanska zveza ne potrebuje pisane pogodbe, gotova je že sama ob sebi po Egiptu“.

Pruska zbornica

dokončala je do malega svoje delovanje. Dvadnevna ponovljena debata o carinah na žito, v kateri je bil odklonjen z veliko večino Riekertov predlog, ki je pozivljal vlado, da predloži material gledé bodoče žetve, bila je zadnja važnejša točka. Zboruje še gospodska zbornica, da reši nekatere zakone, potem pa bode cesar zaključil sesijo.

Iz angleškega parlamenta.

Uprašanje o preskrbovanju delavcev za starost bode se razpravljalo tudi v angleškem parlamentu. Poslanec Vincent stavil je prvemu lordu državnega zaklada uprašanje, je li vlada hoče imenovati komisijo, ki bi v družbi z raznimi dobrotnimi zavodi pretresavala zadevo delavskega preskrbovanja za starost.

Preganjanje kristijanov v Kitaju.

Francosko vojno brodovje, ki se nahaja na skrajnih mejah vzhoda, dobilo je povelje, da se poda na ustje reke Jang-tse-Kiang, da varuje kristijane. Francoska vlada torej hoče postopati odločno, če bode potreba.

Dopisi.

Iz Celovec, 11. junija. [Izv. dop.] Nestrpljivi, kakeršni so sploh Nemci, ker imajo slabo vest in se vsake slovanske sapice takoj prestrašijo, so naši koroški, posebno pa še Celovški Švabi. Ni jim dovolj, da po svoji grdi navadi naravnost zaničujejo v deželi vse, kar bi utegnilo biti slovenskega, zaganjajo se sedaj v svoji jezi še prav posebno v Pražko razstavo in Čehe sploh. Vsak izmed tukajšnjih Germanov, ki bi se hotel napotiti v zlato Prago, bil bi kar naravnost zaklet, in zaradi tega smukajo oni, ki dobro vedo, da je češka deželna razstava v vseh svojih delih dovršena in poučljiva, le kar na tihem na pot v češko stolno mesto.

Ne morete si misliti, kako zlobna in neotesana, da, pobalinska zabavljanja se čujejo v nas na to slovansko podjetje po raznih gostilnah, kavarnah in v obče tudi po prodajalnicah. Vsak nemški tujecpopotnik, ki se priklati semkaj, ve kaj groznega in plašljivega o Pragi povedati; liberalni nemški listi pa hujskajo ter se repencijsko nad plakati češke razstave, ki so se na nekaterih javnih krajih prilepili, a v poslednjem času zopet popolnoma odpravili, ker dotičniki niso imeli prej miru pred raznimi sitneži, ki so v jednomer od njih zahtevali odstranjenja teh naznanil.

Sploh se dela na vse mogoče načine, da bi se

odvrčali nemški rojaki od obiska Praške razstave, a to zlati Pragi in češki deželni razstavi ne bode od škode, kajti isti, ki že tukaj zabavljajo, zabavljali bi nič manj strastno tudi ondu in bati bi se bilo le škandalov, za kakršne so posebno nemški židje kakor rojeni. Pametni in mirni Nemci, hvala Bogu, da je tudi takih še nekaj tukaj, se pa za vse to upitje ne brigajo in kolikor je nam znano, se tudi slovanske Prage ne bodo ogibali.

Pri tej priliki bi Vam lehkoma marsikaj sporočil o zadnji koroški deželni razstavi, ki smo jo imeli tu leta 1885., pa Vam ne maram kratiti prostora in tudi Vaše č. čitatelje ne želim s tem dolgočasiti. Omenim naj le, da se je velika večina razstavnih predmetov po posameznih razstavljalcih naročila iz drugih dežel, da je nastalo vsled tega mej interese velike besedovanja, prepira, opravičevanja in pisarenja po domačih časopisih in celo tožeb, in da je razstavniki odbor bil primoran večer pred otvorjenjem nekemu razstavljalcu precej velike cerkvene orglje na ulico postaviti, ker je izvedel, da jih dotičnik ni sam naredil, marveč jih kar kratko v ta namen s svojo firmo označene naročil iz Nemčije, tukaj pa razstaviti hotel kot domače delo. Takih in enakih sleparij godilo se je še več, ali pri nekaterih so se raje pregledale, nego pri drugih. — Zatorej smelo trdimo, da je bila zadnja tukajšnja deželna razstava po večini delo tujih rok, a domačini so se šopirili in bahovito upitje pomagalo jim je do zaželjenega uspeha, — ker bilo je nemško podjetje.

Ne bili bi omenjali tega, za koroško deželo povsem nečastnega dejanja, ali bili smo prisiljeni govoriti sedaj, ko se hoče po naših prenapetežih na vse mogoče načine prav nezasluženo ogrditi slovansko podjetje, to je češka deželna razstava, katero si hočemo v večjem številu ogledati tudi mi koroški Slovenci meseca avgusta.

V zlato Prago! To bodi sedaj naš klic, klic vseh Slovanov v Avstriji. Oglejmo si delo in trud poštenih slovanskih rok! To bode našemu slovenskemu narodu gotovo le v korist, ker od bratov Čehov se nam je treba učiti vstrajati v delu in slovanski ljubezni do jeden družega.

Iz Gornjegograda 12. junija [Izv. dop.] Kam si zašel, Gornjigrad! Tvoji lastni rojaki te že kmalu ne bodo spoznali, tako si se spremenil; aredišče si postal nemško-liberalni stranki, občinski odbor celo je že v rokah nemških liberalcev in delajo se že načrti za „šulferajnsko šolo“. Grozovito! Nezaslišano! — Take in jednake misli navdajajo človeka, čitajočega v „Slovenca“ dopise „iz spodnje Savinjske doline“ (recte iz Gornjegograda), v katerih hoče g. dopisnik na vsak način dokazati, da se je naš povsem narodni trg v teku jednega meseca popolnoma prelevil. Še pri državnozborni volitvi dne 9. marca imeli smo Slovenci v trgu mnogobrojno večino 48 glasov proti 3, in še ti 3 glasovi oddani so bili od uradnikov. A glej, tri tedne pozneje, na Velikonočni torek, zgodil se je čudež — iz zavednih, navdušenih narodnjakov postali smo kruti nemškutarji. Kako bi moglo to biti? — Prav lahko. — Ker smo bili tako predrzni, da smo vrgli odbor, katerega ne maramo. Sedaj pa si hoče ona stranka — oziroma g. dopisnik v „Slovenca“ svoj srd ohladiti s tem, da nas črni pred svetom, češ, — glejte jih renegatov, glejte, črne so jim duše!

Zares volila sta z nami dva Nemca, razlogov, ki so ta dva gospoda pri volitvi vodili, ne poznamo. Slovesno pa protestujemo, da bi bil novi odbor plod nemških liberalcev, protestujemo, da bi bila sploh kakega moža v volitev priporočala ona dva gospoda, ki še ne poznata vseh. Menim pa, da je dopisniku „Slovenčevemu“ znano, da jeden izmej teh gospodov sploh z nobeno stranko ne občuje, drugi pa z obema, pa nihče ne more reči, da bi nam že katerikrat skušal usiljevati svojih nazorov. Mi pa smo, hvala Bogu, dovolj zavedni in samostalni, da si izberemo moze po svoji volji, kakor nam drago, usiljevati pa si ne pustimo nikogar, naj bo že sv. Peter ali Pavel.

Zvedeli bi pa še tudi radi od Vas, g. dopisnik „Slovenčev“, kdo dela načrte za „šulferajnsko šolo“? Kdo se je jednako izrazil? — Znabiti pa se rodijo oni načrti v Vaši glavici? — Kaj pa razumevate pod nemško-liberalno stranko v našem trgu? Če dobro preudarite, torej onih dveh gospodov, o katerih sem zgoraj govoril, gotovo ne morete kot stranko računati. Če pa takozvano „solnčno“ stranko tako imenujete, pa sami sebi v obraz lažete! Vi tudi imenujete to stranko — po Vašem mnenju seveda nemško-liberalno — neznačajno. Uprašamo Vas, iz

katerih uzrokov jej zamorete neznačajnost očitati? — Novi odbor Vam je „izvoljeno ljudstvo“? Zakaj tako zaničljivo? — Vam li niso vsi odborniki poštenei tržani in kmetje? Imate komu česa očitati? — Če še jedenkrat svoje dopise prečitete in premislite, morate se sami preveriti, da ne pišete resnice. To pa se za Vas, g. dopisnik, nikakor ne spodobi! „Hrepenite torej sami po pametnem, nepokvarjenem mleku“.

Iz Vaših dopisov se ne bomo resnice učili, zato pa hočemo res, kakor ste nam nasvetovali, svoj „glavni kolomon“ prebirati, pa smete zagotovljeni biti, da ne bomo ne hudodelniki, ne neverniki postali, nič manj, nego ko bi na „Slovenca“ prisegali. Slavni čitalniški odbor nam je mislil sicer to veselje prepreči, ko je v svoji nezmotljivosti dne 6. maja spoznal: „Slovenski Narod“ je ljudstvu nevaren, — ven ž njim! — Pa če ste mu s tem mislili zapreti pot v Gornjigrad, se jako motite, — že dobaja z drugim napisom! Pa prišel bode dan, ko bomo ta odborov sklep pretehtovali! —

Prejšnji volilci.

Domače stvari.

— (Za slovansko liturgijo) Dalmatinski poslanci naznanili so akcijo za slovansko liturgijo, za katero se hočejo potegniti v državnem zboru in nastopiti proti škofu Nakiču, ki skuša ovirati slovansko liturgijo.

— (S Tolstega Vrha na Koroškem:) 12. junija: — Občinski zastop občine Tolsti Vrh je v svoji seji dne 3. junija t. l. jednoglasno sklenil in gosp. Gregorju Einspielerju odposlal ledeče pismo: Priznavamo Vam, visokočastiti gospod, da se popolnoma zlagamo z Vašim delovanjem v koroškem deželnem zboru. Akoravno imate toliko nasprotnikov, vendar morata resnica in pravica prej ali slej zmagati. — Izrekamo Vam po svojem prepričanju priznanje popolnega zadovoljstva in Vas zagotovljamo svojega neomejenega zaupanja in vedne udanosti ter Vas imenujemo častnim občanom naše srenje. Bog Vas živi!

— („Hrvatska“), glasilo stranke prava, izšla je povodom tridesetletnice A. Starčevića v praznični obliki in proslavlja v vezani in nevezani besedi svojega prvaka, kateremu je hrvatsko akadem. društvo „Zvonimir“ poslalo deputacijo, akadem. društvo „Hrvatska“ v Gradci čestitalo po svojem zastopniku pesniku Harambašići in kateri je z vseh strani trjedne kraljevine dobil veliko število čestitk in brzojavov. Zagrebški listi priobčili so ozirom tridesetletnice uvodne članke, v katerih razpravljajo jubilaranta politiško delovanje.

— (Vrtna veselica „Slavčeva“) katero je vrlo delavsko pevsko društvo priredilo včeraj na Koslerjevem vrtu, imela je prav lep in zanimiv pevski program, ki se je večinoma izvršil prav gladko in s pohvale vredno točnostjo. Umetne skladbe najboljših naših slovenskih skladateljev: Försterjeva veličanska „Domovina“ Nedvedova „Pevčeva molitev“ in „Slovo“ in F. S. Vilharjeva. „V spomin Miroslavu Vilharju“ so dela tolike muzikalne dovršenosti, da bi skoraj rekli, da boljše spadajo v koncertno dvorano nego v okvir veselice na prostem. A „Slavčev“ vodstvo hotelo je pokazati, da je tudi takim skladbam kos in da tudi pri prostejih zabavah hoče občinstvu podati kaj bolj dovršenega. S hvale vrednim trudom izvršilo je svojo nalogo. V samospievih odlikovala sta se g. Meden in g. Pucihar, v čvetospevu pa poleg njiju še gg. Štamcar in Malič. V Vilharjevi skladbi pel je g. Bajec samospjev. V češki skladbi „Cigani“ pa je bila posebna prilika g. Medenu odlikovati se v samospjevu. Vse zbere in samospjeve odobravalo je občinstvo z živahnim aplausom. Stritarjevo „Preširnova oporoka“ deklamovala je z znano spretnostjo gospodična Nigrinova prav dobro. Mej pevskimi točkami svirala je vojaška godba, po končanem pevskem programu pa je mladina plesala v salonu. Občinstva je bilo precej obilo, če se pomisli cela vrsta deloma nepričakovanih ovir in zaprek, ki so včeraj uplivala na obisk „Slavčeve“ veselice in da je vreme okolu četrte ure bilo skrajno preteče. Pri velicah stroških utegne vendar le malo ostati za „Prešernov spomenik“, kateremu je odločen čisti dohodek te veselice.

— (Včerajšnja javna tombola) napolnila je Kongresni trg in „Zvezdo“, kjer se je nabralo več tisoč ljudij. Zaradi neugodnega vremena pričela je tombola še le proti 4. uri. Zadelo so:

Terne: Jakob Koščak in korporal Kramaršič, dijaki Fran Smrdu, Viljem Frisch in Linhart in del Cot. Kvaterne: hlapec A. Kotnik, puškar Zimmermann, gospodična Rozman, branjevec Gustinger, Blaž Jancelj, Anton Hora in dijak Pavl Schemerl. Kvinterne: gospa F. Mavc, dijak Rudolf Börl in pekovski pomočnik Karl Polak. Prvo tombolo dobil je polir Marek, drugo mesar Martin Zimmermann.

— (Kegljanje na dobitke,) katero je bilo priredilo na Koslerjevem vrtu društvo „Slavec“ zaključilo se je včeraj. Dobitke so dobili: I. Ivan Podlesnik. II. A. Levec. III. V. Pregel. IV. S. Francot. V. F. S. Rojnik. VI. V. Pregel. Šaljivi dobitki (jagnje) dobil je g. Pertot.

— (Poročil) se je dne 9. t. m. gosp. Josip Kostanjevec, učitelj na Colu z gospodično Karolino Puc-ovo.

— (Prememba v posesti.) Pehanijevo hišo v Florijanskih ulicah, katero je bil pred kratkim kupil g. F. Bahovec v Ljubljani, kupil je sedaj gosp. Fran Lajovic z Vač, bivši večletni gostilničar „Pri mostu“ v Litiji za 8100 gld.

— (Iz Šent Vida nad Ljubljano:) Včerajšnji koncert pri „Kraljiči“ bil je prav dobro obiskan. Razun domačincev udeležili so se ga v mnogobrojnem številu Ljubljancje. Oddelek vojaške godbe c. in kr. 17. pešpolka izvrševal je svojo nalogo v popolno zadovoljnost udeležencev. Mladina posvetila se je plesu, ki se je vršil na podu, v to določenem, in ko se je ta prenapolnil, nadaljeval na prostranem vrtu. Postrežbe, kuhinje in pijače je tudi pohvalno omeniti in ko bi nekateri Ljubljanski „gigerli“, mej katerimi sta se posebno odlikovala mladiča: Hudabiunigg in Egger s slabim petjem nemških pesmij ne bili motili veselice, završila bi se bila v vsestransko zadovoljnost. Konečno omeniti je nekega uzmoviča, ki si je prilastil svilnat dežnik z belim koščenim držajem, katerega pa bode treba pri „Kraljiči“ oddati, ker drugače bi se dotičnik s polnim imenom objavil.

— (Ivan Orth.) Po zanesljivih poročilih dediči Ivana Ortha vsote, za katero je bila zavarovana njegova ladija, to je 260.000 mark, še neso dvignili, nego so jo naložili v neki Hamburški banki obrestonosno. Po avstrijskih zakonih namreč še ladija „St. Margeretha“ ne velja kot izgubljena. Po Hamburških določbah pa je zavarovana vsota že zapadla.

— (Akad. društvo „Slovenija“) priredi v sredo 17. junija svojo peto redno zborovo sejo v letnem tečaju 1891 s sledečim vspešnim: 1). Čitanje zapisnika, 2). Poročilo odboro, 3). Berilo: „Spomini starega fanta“ spisal stud. jur. J. Toporiš, 4). Slučajnosti. Local: Kastner's Restauration „zum Magistrat“ I. Lichtenfellastrasse 3. Začetek ob 8. uri zvečer. K obilni udeležbi vabi odbor:

— (Tramvaj v Celovci) pričeli so pretekli teden graditi in delo še precej hitro napreduje. Črta peljala bode od kolodvora po desni strani skozi Kolodvorske in Dvorne ulice, čez novi trg proti Vrbskemu jezeru do železniške postaje „Schwimmschule“. Vse delo ima biti baje v štirih tednih končano.

— (Učiteljsko društvo v Črnomlju) imelo bode svoj občni zbor dne 2. julija 1891 v šolskem poslopji ob 10. uri dopoldne. Vspešni: 1. Poročilo odboro. 2. Volitev novega odbora. 3. Petje. 4. Lavtarjeva računsko metoda. 5. Pristop k zavezi. 6. Razgovor o spominkih pokojnih tovaršev. 7. Nasveti. K udeležbi vabi odbor.

Slavno uredništvo „Slov. Naroda“.

Ljubljana.

Sklicujoč se na §. 19 in 22 tisk. zak. z dne 17. dec. 1862 zahtevam, da vsprejmete gledé svoje opomnje na moj popravek v „Slov. Narodu“ dne 6. t. m. št. 126 še ta le stvarni popravek:

Ni res, da bi se podpisani tovaršije gg. Kržiča in Kalana sam branil, ker prav veliko z njima občuje v prijateljski zvezi.

Ljubljana, dné 12. junija 1891.

M. Kolar,
stolni vikar.

Opomnja uredništva: Kakor „figura“ kaže, ima Mahnič že svojo šolo. Kakor Mahnič z znanimi „dodatki“, tako bi si vikar Kolar s popravki rad ovil venec slave okolu sicer neslavnega čela. Koliko pa je vreden njegov popravek popravek, vidi se iz nastopnih vrtic: Mi smo v 124. šte. pisali, da so pri uredništvu „Slovenca“

„neukretni gg. Kržič, Kolar in Kalan dobili toporišče v roke“. Na to nam je gosp. Kolar poslal popravek: „Ni res, da bi dobil pri „Slovincu“ podpisani toporišče v roke“. Mi smo temu popravku dostavili, da se g. M. Kolar sam brani družbe gg. Kržiča in Kalana. Kdor pravilno misli, nam bude izvestno pritrdil, ker sicer bi popravek sploh nobenega pomena ne imel. Da, gospodine Kolar, sami ste se te družbe branili in to javno, da bi sedaj stvar radi zanikavali, je čudno in uprav nerazumljivo bi nam bilo, ko bi ne vedeli zakaj. Vaš dostavek, da s Kržičem in Kalanom prav veliko občujete v prijateljski zvezi, bil je nepotreben in le dokaz, da §. 19. še ne umejete. Po tem paragrafu popravljati je le to, kar se je dejanski pisalo. Ker smo mi pisali, da ima Vaša trojica pri „Slovincu“ toporišče v roki, popraviti je bilo samo to. Kako pa Vi občujete mej seboj, to nam je deveta briga in, mislimo, čitateljem isto tako.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Carigrad 14. junija. Najmočnejši rod, Asiri v Jemunu, se je spuntal. Vojaki, nad ustaše poslani, bili so tepeni in izgubili so 100 mož. Guverner Jemenski javlja, da imajo ustaši puške repetirke in kanone. Ministerski svet sklenil, da se v Jemen odpošlje 10.000 mož.

Dunaj 15. junija. „Presse“ javlja iz Dolenje Tuzle: Metropolit Dijonizij v Tuzli včeraj vsled najvišje odločbe zaradi simonije odstavljen. Arhimandritu Simiću izročeno upraviteljstvo škofije. Ta naredba napravila je na pravoslavno prebivalstvo najboljši utis.

Rim 15. junija. „Popolo Romano“: Pogajanja o trgovinski pogodbi mej Italijo, Nemčijo, Avsto-Ogersko in Švico prično dne 27. julija v Bernu. Malvano in drugi višji uradniki imenovani italijanskimi posredovalci.

Razne vesti.

* (Kralj Milan in njegov sin.) Kakor se poročila iz Pariza, je dal kralj Milan svojo palačo popraviti in okusno dekorirati. Sicer se godi vse jako tajno, vendar pa se ve, da je vse to za mladega kralja Aleksandra, ki bode v kratkem prišel svojega očeta posetit za štiri tedne. Kralj Aleksander, ki bode skoraj star 15 let, dokončal je vojaške in druge študije in bode posetil očeta, da ga ta uvede v Pariške salone. Kraj Aleksander je jako resen mladenič, kar ni čuda pri žalostnih rodbinskih razmerah, v katerih je preživel svojo mladost.

* (Kobilice v Algiru.) Še vedno je vse polno kobilic v Algiru. Nad mestom samim se vlačijo že od početka tega meseca kakor gosta megla. Silen veter zanesel jih je v morje, kjer so nedavno kakih 12 morskih milj od obali obkroževala neko ladjo in na deset centimetrov visoko pokrile krov ladje. Na suhem gredo posebno nad zelenad a vinskih trtam delajo manj škode. Prebivalstvo se trudi na vso moč, da jih uničuje a vse je zaman. Množe se kakor bi rasle iz tal. Novega guvernerja, ki je izposloval poldrug milijon podpore za ubogo deželo, težko pričakujejo.

* (Pogumna žena.) Gospa Grimwood, udova poročnika Grimwooda, ki je bil umorjen pri ustanku v Manipuri, dobila je od angleške kraljice red Viktorije (jednak našemu redu Marije Terezije.) To je prvi slučaj, da je dobila ženska ta red, ki se navadno podeljuje za izredno hrabrost pred sovražnikom. Pogumna gospa, ki ima še le 22 let, stregla je ranjence mej najbujim streljanjem upornikov in se je komaj rešila, da je ne so ujeli. Njena pisma so dala prva razjasnila o tem ustanku.

* (Praktična darila.) Vsled neprijetnih skušenj predsednik francoske republike Carnot ne sprejema darov, nego samo od korporacij. Vender je število darov neizmerno. Na zadnjem potovanju dobil je mej drugim z železom okovano pirenejsko gorsko palico, z železom okovane lesene coklje, model mostu, ki ga je nekdan gradil, tehnično, bič, za svojo soprogo pa kobilico. Na prejšnjih potovanjih dobil je mej drugim krožnik surovega masla, katero so mu izročile tri belo oblečene device v mestu Isigny, ki slovi zaradi surovega masla, katero se tam izdeluje, dalje telovnik iz pasje dlake. Čipke in svilnega blaga, v vrednosti 10000 frankov sta mu poklonili trgovinski zbornici v Calais u in v Lyonu. Naj bolj čudno darilo iz kolonij so tri mlade zamorke, katere je poslal neki afriški glavar. Carnot pa jih ni pustil priti na Francosko.

Anatherinova ustna voda in zobni prašek

ohrani usta, krepča čeljustno meso ter odpravlja slabo sapo iz ust.

Jedna steklenica ustne vode velja 40 kr.; jedna škatlja zobnega praška 20 kr.; 12 steklenic 4 gld.; 12 škatelji samo 2 gld. (81-75)

Lekarna Piccoll, „pri angelju“, v Ljubljani, Dunajska cesta. Naročila se izvršujejo z obratno pošto proti povzetju zneska.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Umrli so v Ljubljani:

13. junija: Marija Dogan, hišna posestnica, 82 let, Pokopališka cesta št. 4, Marasmus senilis. — Karol Snoj, črevljar, 57 let, Kravja dolina št. 11, Tabes dorsalis. — Fran Perninger, učencec, 16 let, Poljanski nasip št. 50, jetika.

14. junija: Franja Čamerik, delavka, 19 let, Vrtno ulice št. 8, jetika. — Antonija Bokal, kajzarjeva hči, 7 dnj, Hauptmanca št. 16, slabost.

Tržne cene v Ljubljani

dne 13. junija t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	8 12	Špeh povojen, kgr.	64
Rož,	5 69	Surovo maslo,	68
Ječmen,	4 55	Jajce, jedno:	2
Ovsa,	3 25	Mleko, liter	10
Ajda,	5 69	Goveje meso, kgr.	60
Proso,	5 69	Telečje	50
Koruza,	5 80	Svinjsko	66
Krompir,	2 59	Kostrunovo	40
Leča,	10	Pišanec	40
Grah,	9	Golob	18
Fižol,	9	Seno, 100 kilo	1 51
Maslo, kgr.	45	Slama,	2 23
Mast,	68	Drva trda, 4 metr.	6 40
Špeh frišen	54	„ mehka, 4	4 40

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
13. junija	7. zjutraj	739.7 mm.	12.2° C	sl. svz.	d. jas.	0.00 mm.
	2. popol.	739.1 mm.	17.8° C	sl. svz.	d. jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	740.9 mm.	11.6° C	sl. svz.	d. jas.	0.00 mm.
14. junija	7. zjutraj	740.5 mm.	10.4° C	brezv.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	737.8 mm.	20.6° C	sl. jzh.	d. jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	737.4 mm.	13.6° C	sl. zah.	d. jas.	0.00 mm.

Srednja temperatura 13.9° in 14.9°, za 4.5° in 3.5° pod normalom.

Dunajska borza

dne 15. junija t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	92 55	92 55
Srebrna renta	92 50	92 40
Zlata renta	110 90	111 10
5% marcna renta	102 40	102 45
Akcije narodne banke	1014	1015
Kreditne akcije	300	299 75
London	116 90	117 30
Srebro	—	—
Napol.	9 25	9 28 1/2
C. kr. cekini	5 51	5 54
Nemške marke	57 25	57 55
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133 gld. 75 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	179
Ogerska zlata renta 4%	—	105
Ogerska papirna renta 5%	—	101
Dunavska reg. srečke 5%	100 gld.	120
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zaat. listi	—	115
Kreditne srečke	100 gld.	187
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	160
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	235

Zahvala.

Za mnoge dokaze srčnega sočutja o priliki zadnje bolezni in smrti našega nepozabnega

VASA

za obile krasne vence in šopke, poslane dragemu pokojniku, za mnogobrojno udeleženo pri spremljevanju k zadnjemu pokoju in za prelepo in gniljivo petje pri grobu izrekamo vsem najsrčnejšo zahvalo.

(513) Rodbina Petričič-Suyer.

Zahvala.

Za mnoge izkaze srčnega sočutja mej boleznijo in o smrti naše preljubljene matere, oziroma babice, prababice, sestre in tete, gospe

Marije Dogan vdove Rodé-tove

izrekamo za mnoge krasne darovane vence, za častno spremstvo k zadnjemu počitku ranjce vsem znancem, prijateljem, sorodnikom in slav. Šišenski čitalnici najsrčnejšo zahvalo.

V Ljubljani, dne 14. junija 1891.

(515) Žalujoči ostali.

Iščem za svojo notarsko pisarno v Litiji

koncipijenta

ki je notarski kandidat ali drugače izurjen v zemljeknjiznih in zapuščinskih stvareh. — Ustop od 1. julija t. l. naprej.

(514-1)

L. Svetec.

Vozovnične zvezke

(Fahrcheinefte) po jako znižani ceni, za vse evropske železnice in od 300 kilom. naprej za vsako daljavo, priporoča ter daje prospekte in vsakešna pojasnila o potovanju radovoljno in brezplačno (483-4)

Jos. Pavlin v Ljubljani, pisarna za potovanje. Zvezki prog, katere se bolj navadno rabijo, so v zalogi.

Pisarja

z lepo in urno pisavo, zmožnega obeh deželnih jezikov, išče c. kr. notar na Gorenjskem. Plača po pisarjevi zmožnosti do 40 gld. na mesec. Pisarne ponudbe naj se pošljejo s spričevali — kam? pové upravništvo „Slov. Naroda“. (510-2)

V Spodnji Lipnici blizu Radovljice je prostovoljno na prodaji

žaga s travnikom

kateri obseza 1 1/2 orala in leži tik žage. Pogoji so jako ugodni. — Natančnejša pojasnila daje Ivan Babič, „Hôtel Basti“ v Radovljici. (504-2)

Usnje vzdrži se v solnel mehko, a v dežji in v rosi suho s porabo J. Bendikovega

mazila za usnje.

Za svetljenje ali voščene jermenja, vozov, poštšva in čevljev je nedosežena c. kr. izklj. priv.

svetlilna tekočina za usnje.

Izdelovatelj dobil je za ta dva mazila 30 odlikovanj in na stotine zahvalnih pisem, a upeljana sta vsled ukaza ministerskega pri c. kr. vojski, v porabi pa celo pri c. kr. visokostih. Ta tekočina je tudi jako dobra za čiščenje črnih slavnikov. (196-9)

Cena mazila za usnje: Jedna kila . . . . . gl. 1.20
1 steklenica št. 1. . . . . —.80
1 „ „ 2. . . . . —.40
1 „ „ 3. . . . . —.20
Cena svetilne tekočine: 1/4 škatljica . . . . . gl. —.80
1/4 škatljice . . . . . —.40
1 „ „ . . . . . —.20
1 „ „ . . . . . —.10
Prodajalcem in vojakom daje se rabat. Svavi se pred ponarejenimi izdelki. Vsaka steklenica in vsaka škatljica ima znamko: J. Bendik, št. Valentin, Gorenje Avstrijsko. Glavna zaloga pri Schussnig-u & Weber-ju v Ljubljani; v Celju pri Traun-u & Stieger-ju; v Radovljici pri Homan-u; na Jesenicah pri Treynu.

Nepresegljivo za zobe

I. salicilna ustna voda

aromatična, upliva okrepčevaloče, zabranjuje gnjilobo zob ter odstranjuje iz ust neprijetni duh. — Jedna velika steklenica 50 kr.

II. salicilni ustni prašek

splošno priljubljen, upliva jako okrepčevaloče, ohranjuje zobe svetlo-bele, a 30 kr.

Navedeni sredstva, o katerih je došlo mnogo zahvalnih pisem, ima vedno sveži v zalogi ter vsak dan po pošti pošilja

lekarna

Ubal pl. Trnkóczy

diplomovani posestnik lekarni in kemik poleg rotovža v Ljubljani.

Zunanja naročila se s prvo pošto izvršujejo.

KAROL TILL

Ljubljana, Špitalske ulice 10.

Pisarni papir s kuverti v kasetah in mapah, v formatu četrtinke ali osmerke, žalni pisarni papir, žalni kuverti in žalne karte, blanco, vizitne in naslovne karte, ilustrovane dopisnice, humoristične karte za turiste, pisarni papir za voščila v osmerki, četrtinki ali celi polji, voščilne karte, obedne karte in vizitnice v najelegančnejši in najmodernejši obliki. (456-3)